

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm
Regvlarivm Infirmis Ministrantivm**

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. IX. De primis Camilli socijs: & de primâ persecutione, quâ diabolus Congregationem dissoluere conatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

36 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
quamuis se pauperem, idiotam, sacerdotalem,
sine subsidio & fauore humano esse agnosce-
ret, proposuit tamen omni modo, cum diui-
na gratia, hoc opus aggredi, & totis viribus ad
exequendum se impendere. Obuēnit autem
huius moliminis prima cogitatio illi nostro
Patri, anno M. D. LXXXII. (qui fuit Ponti-
ficatus Gregorij XIII. decimus) mense Au-
gusto, circa festivitatem sanctissimæ Assum-
ptionis Mariæ semper virginis : in qua prima
cogitatione (quæ fuit instar cuiusdam deli-
neationis, ex qua postmodum diuina maie-
stas formam eduxit nostræ Religionis) nihil
ipse aliud animo intenderat, quam simpli-
cem sacerdotalium Congregationem, ad opitu-
landum dumtaxat S. Iacobi Nosocomio,
alijsque vrbis Romæ similibus locis.

C A P V T I X.

*De primis Camilli socijs: & de prima per-
secutione, qua diabolus Congregationem
dissoluere conatus est.*

Verè dici potest Camillus ex hoc tem-
pore non dedisse (ut Propheta loqui-
tur) *oculis somnum, & palpebris suis dormi-
tionem:* sed semper animo ad opus destina-
tum excubasse, maiorem in modum à Do-
mino

mino cum lacrymis,ieiuniis, afflictionibus corporis expostulando, vt si suæ placitum es-
set voluntati , dignaretur in ipso perficere,
quod sua iam benignitas inchoasset. Et ve-
rò ipse ego memini me audire illum dicen-
tem , exiguae huius plantæ sationem magnâ
ipsi constitisse copiâ lacrymarum: sed & no-
cturnis in nuda humo genuflexionibus , ad
deprecandū Deum, non paucis. Præter quæ,
solitus etiam erat id temporis corpus suum
aspero cilicio è pilis equinis confecto , eoq[ue]
admodum nodoso , perdomare : neque hoc
tantùm , sed etiam cingulo circa lumbos
medium palmum lato , siue lamina ærea ra-
dulæ instar perforata , in carnis cruciamen-
tum vti. Cùm autem nollet creditum sibi
talentum in terra abscondere, hoc est, modi-
cam scintillam è cælo datam extinguere,cœ-
pit statim conuocare operarios , & quid in
animo reconditum haberet, aliis quibusdam
eiusdem Nosocomij administris, quos magis
sapere ea quæ spiritus sunt, credebat ; & qui-
bus maximè confidebat, amicè exponere. Hi
primùm fuerūt quinque, Bernardinus Mur-
cinus à Matrice , Curtius Lodi , Aquilanus,
P. Franciscus Propheta à Randazzo , Lu-
douicus Aldobellus , & alter quidam Be-
nignus nomine , qui omnes cùm insigni ef-
fent viçæ probitate, promptissimè responde-

C 3 runt,

III
174

38 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
runt, se & in vita, & in morte, & in aduersis,
& in prosperis eum secuturos. Tum ergo in-
stituit Camillus, ut coniunctis animis, in quo-
dam eiusdē Nosocomij recessu ad Oratori
formam adornato, quotidie certa hora con-
uenirent. Ibi altare erectum est, & Crucifix
sculpta effigies imposita. Hic meditationi
vacabant: hic corpus flagris cædebant: hic
Litanias legebant: hic de rebus diuinis ser-
mones miscebant: quibus sanctis exercitiis
ritè perfectis, exibant cuncti ex eo Sacrario,
quorumdam instar Seraphinorum, charitate
& studio pauperibus ministrandi quām ar-
dentissimo inflammati. Quo in genere vitæ
nulla vestitus mutatione, sed in eo habitu
quo fuerant usi in saeculo, pauculis diebus
magna animi quiete perstiterunt. Verum
iam præuidens humani generis hostis, quan-
tus ex hoc Sodalitio animorum fructus esset
procedente tempore prouenturus, volensque
in ipsis initiis eius caput conterere, totumque
sibi aduersans corpus disperdere ac dissipare,
in cor maligni cuiusdam ex eodem Nosoco-
mio immisit (indignabatur scilicet se quo-
que in Oratori societatem à Camillo adsci-
tum non esse) ut nescio quæ falsa de illis apud
dominos eius domus. Præsides ac Custodes
deferret: speciatim autem eam ipsorum con-
iunctionem insimulando, atque in suspicio-
nem

nem vocando affectandi aliquando in Nosocomium pleni dominij, Quare domini illi de honore tuendo solliciti, neque officio suo indormire cupientes, Camillum coram accersunt, tamquam caput scilicet & inuentorem huius nouitatis: conuenticulum deinceps omne illi interdicunt: Oratorium confessim dissoluendum constituunt, Quia ex redici non potest, quanto Camillus animi dolore percussus sit: quippe qui sciret se nihil umquam contra domum illam nec cogitasse nec machinatum esse. vnde vehementi tentatione ad illum locum deserendum, & aliò deseruieri gratiâ commigrandum impulsum fuit. At brevi postea, cum astus dæmonis agnouisset, eamque persecutionem manifestè colligeret à zizaniorum seminatore profectam esse, qui paucula grana à se seminari cœpta tentaret suffocare, tum sese penitus, & in omnibus diuinæ commisit voluntati. Sed quia tardior aliquantò in remouendis Oratorijs rebus existebat, aliis quibusdam eiusdem Nosocomij ministris mandatum est, ut rem mature conficerent. Hi ergo nullâ interpositâ morâ, & altare, & Crucifixum uno impetu sustulerunt, & hunc quidem humi post quamdam ianuam deposuerunt. Ingressus igitur haud multò post Camillus in illud Oratorium, inuentisque

C 4 omni-

VII
174

40 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
omnibus susque deque positis , ac potissi-
mum sanctissimi Crucifixi imagine post par-
tam quasi abiecta, tanto cordis dolore inflam-
matus est ; ut flexis exemplò humili genibus,
ipso Domino in cruce suffixo crumnam suam
feruenti precatione commendarit : ac dein-
de ex eo loco sublatum in suum cubiculum
eodem vespere deportarit. Erant eo tempore
domini Curatores & Conseruatores Noso-
comij (quos vulgo Guardianos vocant) do-
minus Cusanus (qui post fuit Cardinalis)
Alexander de Grandis, Gautres de Leone, &
Tarquinius Lipari.

C A P V T X.

*Camillus in somnis à Domino consolationem
afficitur; ac in bono proposito instituen-
dæ Congregationis confirmatur.*

CVm illa nocte cubitum Camillus rece-
sisset, luctu & mœrore, propter nouam
de Cōgregatione prohibitionem, confectus;
tandem bona eius noctis parte in anxiis &
tristibus animi motibus consumpta, varia co-
gitando defatigatus obdormiuit. Et ecce per
quietem videre sibi visus est eumdem Crucifi-
xum, quem in cubiculum suum vesperi de-
portauerat, caput sacratissimum mouentem,

ipſi